

Als je Alleen...

Erotisch relatiedrama

Iris Pinson

“Als je alleen...” gaat over de levensloop van een vrouw die afstand neemt van haar afkomst en een succesvolle carrière doorloopt.

Sonja Plattel is een zelfstandige vrouw die van jongs af aan heeft geleerd om voor zichzelf op te komen en haar eigen zaken te regelen.

Door haar verschijning trekt ze mannen aan die haar aantrekkelijk vinden. Ze beseft dat ze hen om haar vingers kan winden wanneer het haar uitkomt. Het is hun probleem dat ze verliefd op haar worden en ze consumeert ze, alsof ze van een maaltijd geniet. Ze maakt heel geraffineerd de afweging in hoeverre ze in een relatie investeert. Totdat ze zelf in een relatie wordt geconsumeerd en ontkent dat dit haar grote liefde is. Ze verdringt haar passie door zich in andere relaties te storten waarvan ze diep in haar hart weet dat deze maar beperkt houdbaar zijn. Zonder zich er veel van aan te trekken nestelt ze zich in een wereld die niet de hare is, maar past zich wonderwel aan. Sonja koestert het beeld wat mensen van haar hebben.

Hardwerkend, netjes, eerlijk en loyaal. De vraag is in hoeverre ze echt eerlijk en loyaal is? Het is een continue afweging tussen ongeremde kortstondige seks en passie. Of is de kortstondige seks slechts een middel om tot het acceptatieproces van de passie en echte liefde te komen?

Pinson Publisher
Publicatie 2014
Uitgave: April 2021

Schrijver: Iris Pinson
Coverontwerp: Iris Pinson
Foto: Anton Belovodchenko
ISBN: 978-90-821929-0-2
© Iris Pinson

Dit boek bevat geen persoonlijk levensverhaal. Wat is het dan wel? Het is fictie. Het verhaal is volledig in de fantasie van de schrijver ontstaan. Alle namen zijn willekeurig gekozen en iedere herkenning van personen berust op toeval.

Deel I – Is het niet tijd

Hoofdstuk 1

“Hoezo schulden? Ik heb er toch altijd hard voor gewerkt. Wie denk jij wel niet wie je bent om een oordeel over mij te vellen. Je wilt me of je wilt me niet,” zei Sonja koel.

Sonja Plattel had van jongs af aan geleerd om voor zichzelf op te komen en haar eigen zaken te regelen. Met haar lange slanke lichaam, steile blonde haren en grote blauwe ogen trekt ze mannen aan, die ze soepel om haar vingers windt. Maar Sonja maakt geraffineerd de afweging in hoeverre ze in een relatie investeert. Zijn de mannen seksueel aantrekkelijk, hebben ze status en wat brengt het haar. Het is hun probleem dat ze verliefd op haar worden. Het gaat niet om geld, maar om haar.

Kort na haar veertiende verjaardag overleed haar moeder. Sonja voelde zich verantwoordelijk om voor haar vader te zorgen. Hij was een lieve zachte man die weinig eisen stelde. Ze woonden op de eerste etage van een kleine driekamerwoning in de Haagse binnenstad. Het was een bedompte woning die Sonja schoonhield. Eigenlijk was een grote opknapbeurt nodig. Het verfwerk was vergeeld en de vloerbedekking met het bordeauxrode bloemenmotief was in de looprichting kaal gelopen. Het meubilair was gedateerd, zoals het doffe gepolitoerde buffetkastje en de bank met de synthetische olijfgroene bekleding. Als de zon naar binnen scheen, leek het net alsof je door een filter keek.

Op de eetkamertafel stond een oude craquelé bloemenvaas op een Perzisch kleedje. Volgens de verhalen van haar moeder had opa, die als kapitein op de kleinhandelsvaart voer, de vaas en het kleedje op één van zijn vele reizen uit Egypte meegenomen. Over opa werd altijd vol heimwee gesproken. Nostalgie uit vervlogen tijden, die nooit meer terugkwam.

Naast mooie voorwerpen, nam opa altijd doosjes met noga uit Spanje mee, waar de familie naar uitkeek als zijn schip binnenliep. Er werd gretig van de noga geproefd en gelachen. Opa zei niet veel, maar genoot van de drukte. Sonja was te klein geweest om zich dat te herinneren.

Na de crematie van haar moeder had haar vader zich afgezonderd en was het contact met de familie verwaterd. Kort nadat Sonja haar HBO-diploma had behaald, overleed haar vader. Het verlies van haar moeder was hij nooit te boven gekomen.

Na zijn crematie stond Sonja eenzaam en alleen in de woonkamer en keek om zich heen. Het was een gedateerd museum vol met herinneringen.

Tijdens het opruimen van het oude buffetkastje bekeek Sonja de persoonlijke spullen van haar vader. Het trouwalbum van haar ouders, waar haar moeder breed lachend, met een dikke buik in een witte trouwjurk naast haar vader stond. Haar vader, een beetje somber kijkend, statisch in zijn nette pak. Hij hield er niet van om opgesmukt te worden. Naast het album lag zijn leesbril waarop de vette vingerafdrukken nog zichtbaar waren. In een doosje dat klemde en moeilijk openging vond Sonja zijn vergulde manchetknopen, die hij alleen bij feestelijkheden droeg. Onder het ingedeukte kartonnetje waren twee kleine zwart-wit foto's verstopt. Ze waren beduimd en bewust verborgen. Op de ene foto was een pasgeboren baby te zien. Sonja draaide de foto om en zag "1958" in het handschrift van haar vader. Ze legde de foto terug en bekeek de andere. Hier was een klein meisje op een driewieler te zien, die enthousiast naar de fotograaf keek, alsof het vandaag voor het eerst was gelukt om alleen te fietsen. Sonja was getroffen door de gelijkenis. Dit meisje leek op haar. Ze keerde de foto om, maar er stond niets op. Ze vroeg zich af wie de baby uit 1958 was en het meisje op de driewieler.

Sonja was in 1959 geboren en wist zeker dat er geen overleden broers of zussen waren, omdat ze een paar maanden na het huwelijk van haar ouders was geboren. Daarna legde ze alle persoonlijke spullen behoedzaam in een doos en borg deze op.

1981

Na het behalen van haar diploma solliciteerde Sonja bij de Bank in Den Haag en werd aangenomen. Ze vond snel haar draai en maakte deel uit van een hecht team van haar eigen leeftijd. Na een korte inwerkperiode werd ze betrokken bij internationale transacties, dat haar aansprak en waar ze veel van leerde.

Toen ze bij de Bank startte, meldde Sonja zich ook aan bij een atletiekvereniging. Ze hield van hardlopen en bij een vereniging kon ze nieuwe mensen ontmoeten en haar conditie op peil houden, want overdag had ze niet veel beweging op kantoor.

Op de eerste avond op de atletiekvereniging ontmoette ze Ronald. Ze herkende hem van gezicht, omdat hij bij haar op het HBO had gezeten. Ronald was een spontane, maar ook knappe verschijning met lichtbruine ogen, blond haar en hij had kleine krulletjes in zijn nek. Hij had sproeten op zijn neus en als hij lachte, verschenen er kuiltjes in zijn wangen. Ronald was een allemansvriend. Hij straalde een gevoel van zorgeloosheid uit, alsof hij leefde zonder er een inspanning voor te hoeven doen. Het leven kwam naar hem toe. Zijn soepele manier van bewegen was katachtig.

“Hé hallo daar! Ken ik jou niet ergens van?” Hij liep op Sonja af en gaf een ferme handdruk.

“Volgens mij hebben we ooit samen colleges gevolgd? Ik weet alleen niet meer hoe je heet.”

Sonja was aangenaam verrast dat Ronald haar nog herkende.

“Is dit je eerste training?”

“Ja,” zei ze met een innemende glimlach. Waarop Ronald haar nieuwsgierig aankeek.

“Ik ben vanavond je trainer en zal je aan de groep voorstellen. Heb je al eerder hardgelopen?”

“Af en toe een beetje gejojgd, maar niet echt structureel.”

“Er zijn vanavond nog twee beginners, dus we gaan we het netjes opbouwen,” zei Ronald zelfverzekerd.

“Ben je sportdocent van beroep?” vroeg Sonja belangstellend.

“Nee, in het dagelijks leven ben ik logistiek manager en geef atletiektrainingen voor de hobby.”

Na het voorstelrondje op het atletiekveld nam Ronald Sonja en de andere twee nieuwe leden apart om hun conditie te inventariseren. Sonja had snel de juiste vorm te pakken om bij de groep aan te haken en werd een trouwe bezoeker van de atletiektrainingen. Ronald was altijd spraakzaam en na de trainingen hadden ze in de kantine een praatje met elkaar. In het begin haalden ze herinneringen op over de studieperiode en later over werkgerelateerde zaken.

Op het prikbord in de kantine van de atletiekvereniging hing de aankondiging voor het jaarlijkse clubfeest. Het thema was “Disco” en hier hield Sonja wel van. Ze had zich opgegeven en keek naar het clubfeest uit, omdat Ronald ook zou komen.

In de vooravond had Sonja zich voor de spiegel verschillende malen aan- en uitgekleed. Ze stond te dralen en kon geen keuze maken. Iets frivools of juist iets sportiefs. Ze koos uiteindelijk voor iets frivools, omdat ze vanavond zin had in Ronald en hem wilde versieren. Ze trok een zwart minirokje aan met een rood strak bloesje en pakte haar hooggehakte rode schoentjes. Haar lange steile blonde haren liet ze loshangen en gooide ze zelfverzekerd over haar schouders naar achteren.

Bij binnenkomst in de kantine zag ze Ronald aan de bar staan. Hij zag er sexy uit met zijn gespierde armen in een strak wit T-shirt. Hij stond met een clublid te praten, nam achteloos een slok uit zijn glas en lachte weer naar de man. Sonja keek naar de kuiltjes in zijn wangen en de losse krullen in zijn nek. Ze vond hem onweerstaanbaar.

De DJ draaide goede muziek en Sonja had al verschillende malen met haar hardloopclubje op de dansvloer gestaan. De DJ was een guitig ventje met lang blond haar en was gekleed in een glimmende zwarte discoblouse met een witte stropdas. Hij creëerde een uitstekende sfeer en wist de feeststemming op te stuwen.

Ronald stond nu alleen en Sonja liep met een halfvol glas wijn in haar hand naar hem toe.

“Hoi Ronald.”

“Heb je het een beetje naar je zin?”

Sonja knikte en nam een slok uit haar glas.

“Ik heb je nog niet op de dansvloer gezien. Hou je van dansen?” vroeg ze.

“Ja, maar dan moet het wel goede muziek zijn,” en hij keek Sonja uitdagend aan.

“Wat vind je dan goede muziek?”

“Dat is verschillend. Sommige disconummers vind ik leuk, maar een hardrocknummer op zijn tijd, kan ook te gek zijn.”

Ronald bestelde twee glazen wijn en gaf een glas aan Sonja. Ze pakte het

aan en raakte zijn hand aan. Hij glimlachte ondeugend, ging dichterbij staan en liet zijn vingers over haar onderarm glijden. Ze keek hem verlangend aan, nam een nipje uit haar glas en vroeg terloops: "Ik weet eigenlijk niets van je. We hebben wekelijks allerlei interessante gesprekken over de bedrijven waar we werken. Wat zou jij in het leven willen bereiken?"

Ronald kreeg kuiltjes in zijn wangen.

"Wat een filosofische vraag zeg. Ik dacht even dat je ging vragen of ik een vriendin had."

"Ja, daar ben ik ook wel benieuwd naar."

Ronald boog naar Sonja toe en fluisterde zachtjes: "Die is er niet. Wil jij vanavond mijn vriendin zijn?"

"Waarom alleen vanavond?"

Hij gaf geen antwoord meer op haar vraag. De DJ had een langzaam nummer opgezet en Ronald troonde Sonja mee naar de dansvloer. Hij trok haar tegen zich aan en zei zachtjes in haar oor: "Je bent toch wel alleen?"

"Ja," zei ze zwoel en ze gaf zich aan Ronald over.

Het nummer kon voor Sonja niet lang genoeg duren. Ze rook zijn lichaamsgeur en ze voelde het stevig gespierde bovenlijf van Ronald door zijn T-shirt heen. Ze vond Ronald sexy en ze wilde het liefst de nacht met hem doorbrengen. Zijn blik, wanneer hij haar aankeek, sprak boekdelen. Of het nu voor één nacht was, maakte Sonja niet zoveel uit. Toen de laatste woorden van het nummer klonken "It's only words, and words are all I have, to take your heart away," pakte Ronald haar hand en leidde hij haar in de richting van de openstaande buitendeur. Voor de kantine, in de zoele avondlucht stonden een paar mensen met een glas in de hand te praten. Op het atletiekpark was het aardedonker. Ze liep aan zijn hand mee en ze wist als geen ander wat er ging gebeuren.

Ronald leidde Sonja naar de achterzijde van de kantine. Hier was alleen het gedreun van de disco hoorbaar. De struiken prikten aan haar blote huid. Ronald duwde Sonja zachtjes tegen de achterwand van de kantine, pakte teder haar gezicht vast, drukte zijn lippen zachtjes tegen de hare en drong zijn tong naar binnen, die ze gretig naar binnen zoog. Hij maakte behendig de knoopjes van haar blouse los en ze voelde hoe hij zachtjes in haar tepels kneep. Ze raakte opgewonden, riste zijn gulp

open, ging op haar hurken zitten en nam zijn stijve penis in haar mond. Ze hoorde Ronald zuchten. Hij trok haar omhoog, duwde haar voerover en neukte Sonja als een konijn, met korte snelle schokjes.

Na afloop fluisterde hij zachtjes in haar oor: "Ik ben geil en wil meer," en begon weer in haar tepels te knijpen.

"Jouw huis of het mijne?"

"De jouwe," maar ze kon Ronald niet loslaten en kuste hem weer. Ze voelde zijn vingers weer binnendringen en Sonja zei hees: "Laten we nu gaan," en ze sloot haar ogen van genot.

Sonja maakte haar blouse vast, schoof haar rokje zedig naar beneden en liep zelfverzekerd de kantine binnen om haar tasje te pakken. Ze zwaaide haar trainingsclubje gedag.

Ze hoorde roepen: "Nu al? Het is nog veel te vroeg."

Sonja wuifde: "Ik zie jullie dinsdagavond. Doei," en ze ging er snel vandoor. Ronald wachtte buiten, sloeg zijn arm om haar schouders en ze vertrokken naar zijn huis.

Ronald woonde in een kleine tweekamerflat op de eerste etage in Rijswijk. Bij binnenkomst leidde hij Sonja gelijk naar zijn slaapkamer. Ze lieten alles uit hun handen vallen, kleedden zich uit en binnen de kortste keren lag Sonja op haar buik. Ronald masseerde haar lichaam van haar nek tot aan haar billen, waarbij hij haar benen spreidde en haar met kleine schokjes nam.

De volgende ochtend toen Sonja wakker werd, keek ze verbaasd om zich heen. Door de spleet van de stevige oranje overgordijnen zag ze dat ze in een provisorisch bed lag, dat uit twee tegen elkaar geschoven tweepersoonsmatrassen bestond. De schuifdeuren met glas-inloodramen naar de woonkamer stonden een stukje open.

Ze hoorde Ronald in de keuken rommelen, liep naar hem toe en zag dat hij koffie zette. Hij was naakt en ze keek begeerlijk naar zijn mooie atletische lijf.

"Heb je nog een beetje geslapen?"

"Ja, ik werd net pas wakker. Kan ik douchen?"

"Natuurlijk, de tweede deur in de gang."

Hoofdstuk 2

Na een eenzame start in haar jonge jaren, had Sonja nu grip op haar levenspad. De relatie met Ronald was in de tussentijd de twee jaar al gepasseerd. Ze was toe aan een nieuwe fase in haar leven, toen ze op maandagmorgen op het prikbord een interessante vacature bij de Bank in de vestiging Rotterdam zag. Het takenpakket was een verzwaring van haar huidige pakket. Sonja overwoog de voor- en nadelen van een overplaatsing naar Rotterdam. Ze wilde haar grenzen verleggen en reageerde op de vacature.

Mevrouw van Kouwenhoven, de personeelschef was verrast toen Sonja aangaf geïnteresseerd te zijn in de vacature. Ze hadden een uitgebreid gesprek over de stap die Sonja voor ogen had. Mevrouw van Kouwenhoven beloofde bij de Rotterdamse vestiging naar de status van de procedure te informeren.

Kort daarna ontving Sonja een uitnodiging voor een sollicitatiegesprek. Het gesprek verliep soepel en het maakte haar enthousiast. De Rotterdamse mentaliteit beviel haar. Toen Sonja na het interview naar de trein liep, nam ze zich voor als ze de baan kreeg, om naar Rotterdam te verhuizen.

Er kwam goed nieuws, want ze werd aangenomen bij het filiaal Rotterdam. Mevrouw van Kouwenhoven zei dat ze het jammer vond dat Sonja uit Den Haag vertrok, maar ze was blij dat ze voor de organisatie behouden bleef.

Op een waterkoude zaterdag in januari vertrok Sonja naar Rotterdam om makelaarskantoren te bezoeken. Ze had vooraf een lijst gemaakt en de route uitgestippeld. Bij één van de makelaarskantoren zag ze een dubbel bovenhuis in de binnenstad en maakte gelijk een afspraak om de woning te bezichtigen.

De woning voldeed aan haar eisen en lag op een redelijke afstand van het kantoor in Rotterdam. Na de bezichtiging hakte Sonja de knoop gelijk door. Ze bracht een bod uit en zette haar woning in Den Haag te koop. Het moment was gekomen om Ronald te informeren. Ze had hem nog niets over haar sollicitatie en verhuisplannen verteld, want ze wilde geen inmenging van hem. Ronald kennende; hij zou het helemaal niet leuk vinden als ze in Rotterdam ging werken, laat staan wonen. Sonja

verwachtte een berg met bezwaren en irritaties, omdat ze hem buiten haar plannen en besluitvorming had gehouden, maar het tegendeel gebeurde.

Op vrijdagavond hadden ze afgesproken in een bistro in de Haagse binnenstad. Sonja was laat en Ronald zat al aan de bar. Hij lachte naar haar met een glas witte wijn in zijn hand.

“Wat kijk je bezorgd? Het is weekend,” en hij hief zijn glas omhoog.

“Ik?” vroeg Sonja.

“Ja, jij. Lust je ook een glas witte wijn?”

Ze gingen met volle glazen aan het gereserveerde tafeltje zitten.

“Volgens mij, ga je me zo wat vertellen. Is het niet?”

Sonja schrok. Het leek of Ronald haar gedachten kon lezen.

“Ja, ik heb zeker wat te vertellen, want ik heb vandaag te horen gekregen dat ik promotie ga maken. Ik heb een baan aangeboden gekregen in onze Rotterdamse vestiging.”

“Dat is goed nieuws. Gefeliciteerd. Wat ga je daar dan doen?”

“Ik ga een aantal grote klanten in de scheepvaart beheren.”

“Dat klinkt goed. Wanneer ga je in Rotterdam starten?”

“Volgende maand. Ik moet eerst nog mijn werkzaamheden in Den Haag overdragen.”

“Nou, daar moeten we op toosten. Proost!”

Sonja vond het nog te vroeg om over haar toekomstige verhuizing te beginnen. Dat zou toch pas op zijn vroegst over een paar maanden plaatsvinden.

Op weg naar haar eerste werkdag in Rotterdam stond er buiten een koude gure wind. Ze torste zich er doorheen.

Sonja werd in Rotterdam opgevangen door een vriendelijke medewerkster van personeelszaken, die haar aan de nieuwe collega's voorstelde. Ze kwam aan het blok bij Edward te zitten. Hij zou haar inwerken en de klanten overdragen.

Vanaf het eerste moment dat ze Edward zag, was ze van hem gecharmeerd. Zijn donkere prikkelende ogen, lange donkere lokken in zijn nek en zijn slanke figuur trokken gelijk haar aandacht. Zijn lenige bewegingen deden haar denken aan John Travolta in de film Saturday Night Fever. De andere vrouwelijke collega's op de afdeling leken

afgunstig, omdat Sonja aan het blok bij Edward kwam te zitten en ook nog eens persoonlijk door hem ingewerkt zou worden.

Het werk in de vestiging Rotterdam was uitdagend en de grote klanten waren niet gemakkelijk te bedienen. Er zaten dominante reders tussen, die onredelijke eisen stelden. Door heldere communicatie en goede afspraken te maken verliepen de zaken naar volle tevredenheid.

De overdracht van het appartement in Rotterdam had in de tussentijd bij de notaris plaatsgevonden en haar eigen woning in Den Haag was verkocht. Het moment was gekomen om Ronald te vertellen dat ze naar Rotterdam ging verhuizen.

“Sonja, ik vind je een rare. Sinds wanneer haal je het in je hoofd om in Rotterdam een huis te kopen, zonder dat ik daar iets vanaf weet?” zei Ronald pissig.

“Ik had verwacht dat we zouden gaan samenwonen. Je neemt eigengereide beslissingen zonder me hierin te betrekken. Blijkbaar heb je al een tijd geleden het besluit genomen om te verhuizen. Ik baal hiervan,” en hij keek Sonja nijdig aan.

“Ronald het is wat raar verlopen,” loog Sonja. “Mijn collega’s in Rotterdam attendeerden me op dit appartement, omdat een klant bij de bank de financiering niet rond kreeg. Van het een kwam het ander en voordat je het weet, is alles rond. Maar ik informeer je nu toch? Wat is het probleem?”

“Sonja, we hebben al een paar jaar een relatie en jij bent voor mij de eerste vriendin, die ik echt serieus neem. Ik hou van je en wil graag met je samenwonen. Hoe zit jij er dan in?” en hij keek haar vragend aan.

“Ik hou ook van jou, maar waarom die haast? Misschien volgend jaar, als ik gesetteld ben in mijn nieuwe baan.”

Sonja twijfelde al langer. Ronald was een leuke vent, maar niet de man met wie ze haar verdere leven wilde delen. Alleen het juiste moment om de relatie te beëindigen had zich nog niet voorgedaan.

Ronald keek Sonja verongelijkt aan en was niet overtuigd van haar argument.

“Je had toch ook bij mij kunnen intrekken? Dan heb ik je elke nacht bij me.”

Hij stond op, liep naar Sonja toe, ging achter haar staan en masseerde haar schouders.

“Waarom is er zo moeilijk vat op je te krijgen?” en hij schoof met zijn handen haar blouse naar beneden en pakte zachtjes haar borsten. Ze sloot haar ogen en liet Ronald zijn gang gaan.

Elke laatste vrijdag van de maand was er om vier uur een borreluurtje in de vestiging Rotterdam. De trolley met chips en drankjes werd dan door de secretaresse naar binnen gereden. Het werk werd afgerond en opgeruimd.

Op een warme zomerdag, na afloop van het borreluurtje besloten de collega's naar de binnenstad te gaan om een terrasje te pakken. Het was gezellig druk op het Stadhoudersplein. De groep streek op een terras neer, vlakbij straatmuzikanten die vol overgave vrolijke meezingers speelden. De rondjes drank volgden elkaar in ras tempo op. Schalen met bitterballen kwamen voorbij en ze grabbelden er gretig naar.

Loom van de avondzon en aangeschoten van de drank grinnikte Sonja onderuitgezakt om flauwe moppen. Ze keek op haar horloge en besepte dat ze nog naar Rijswijk moest. Ze had beloofd het weekend bij Ronald door te brengen. Het was niet van harte gegaan, maar ze had uiteindelijk ingestemd. Op dit soort momenten baalde ze dat ze haar relatie met Ronald nog niet had beëindigd.

Sonja rommelde in haar tas en pakte haar portemonnee.

“Hé, ga je nu al weg?” riepen haar collega's in koor.

“Ja, ik moet vanavond nog naar Rijswijk,” zei Sonja met een verveeld gezicht.

“Hoe ga je?”

“Met de trein en ik ga nu weg. Anders wordt het wel erg laat. Hoeveel krijgen jullie van mij?” maar ze wuifden met een gebaar dat ze op maandag zouden afrekenen.

“Zal ik je in Rijswijk afzetten?” vroeg Edward. “Ik moet toch die kant op.”

“Als het niet te veel moeite is, zou ik het wel fijn vinden,” en ze keek hem ontvankelijk aan.

Sonja nam afscheid van haar collega's. Ze liep samen met Edward naar de parkeerplaats. Hij bleek in een snelle rode auto te rijden. De stoelen stonden erg laag, waardoor Sonja het gevoel kreeg dat ze meer lag dan zat.

“Waar moet je in Rijswijk zijn?”

Sonja noemde de straatnaam, die Edward blijkbaar niet kende.

“Dan moet je me wel even helpen. Ik weet niet waar dat is.”

Sonja loodste hem moeiteloos door de stad en hij parkeerde zijn auto bij Ronald voor de deur.

“Bedankt, want met de trein zou ik er twee keer zo lang over hebben gedaan,” en ze wilde het portier openmaken. Maar Edward boog naar Sonja toe, keek haar met zijn ondeugende donkere ogen verleidelijk aan en kuste haar langzaam op de mond. Ze opende haar mond, liet Edward toe, want ze kicke op hem. Ze voelde zijn hand behendig tussen haar benen glijden. Met een zachte beweging schoof hij haar slipje opzij en stak zijn vinger in haar vagina. Sonja sloot haar ogen van genot en kermde zachtjes: “Nee, Edward niet doen. Straks ziet Ronald ons als hij voor het raam staat.”

Ze haalde met tegenzin zijn hand weg. Edward likte aan zijn vinger en wilde hem weer inbrengen, maar Sonja zei resoluut: “Nee, stoppen.” Ze gaf hem een vluchtige kus op de mond en ze stapte gelijk uit de auto.

Met een tintelend en opgewonden gevoel in haar lijf liep ze de portiek binnen, pakte de sleutel van de woning uit het voorvak van haar weekendtas en opende de deur. In het appartement hing een rare weeïge lucht. Sonja liet haar weekendtas met een plof in de gang vallen en schopte haar schoenen uit. In de woonkamer zag ze een vaag lichtschijsel door een kier van de schuifdeuren. Toen ze deuren verder openschoof zag ze dat de slaapkamer werd verlicht door een zee van brandende waxinelichtjes. Het gaf een romantisch beeld en erotisch gevoel. Tegelijkertijd was Sonja met stomheid geslagen. Tot haar volle verbazing lag Ronald op zijn rug in bed en werd hij bereden door een vrouw met lange rode haren. Sonja hoorde Ronald opgewonden kreunen.

Voordat ze er iets van kon zeggen, gebaarde de vrouw met haar wijsvinger tegen haar mond om stil te zijn. Sonja was aangeschoten van de drank en keek gebiologeerd naar de vrouw die Ronald opzwevend bereed. Haar borsten stonden strak naar voren en de lange rode haren hingen over haar schouders naar achteren. Sonja vond haar mooi rank en raakte erotisch opgewonden van het opzwevende tafereel.

Ze was door de vingers van Edward al opgewarmd en door wat ze zag, hunkerde haar lichaam naar meer. De rem was eraf. Het levende schouwspel stuwde haar lusten op.

Sonja kleeedde zich uit, terwijl ze Ronald met haar ogen niet losliet. Ze ging voor hem zitten, keek de vrouw met het rode haar aan en kuste Ronald op zijn mond, die zijn ogen gelukzalig opende. Zijn handen zochten haar onderlichaam. Ze ging op haar knieën zitten en schoof met haar onderlijf over zijn gezicht totdat zijn tong haar had gevonden. De vrouw met het rode haar boog voorover en kuste Sonja. Sonja had zichzelf niet meer onder controle en ging op in een seksuele uitpatting die zijn weerga niet kende.

Uitgaven Iris Pinson

2014

Als je alleen...

Erotisch relatiedrama

Print ISBN 9789082192902

E-book ISBN 9789082192919

2014

California Dreaming

Carrière, erotiek en tragiek

Print ISBN 9789082192926

E-book ISBN 9789082192933

2015

Dr. Norton

Carrière, erotiek en tragiek

Print ISBN 9789082192940

E-book ISBN 9789082192957

2017

Donkertest

Carrière, erotiek en tragiek

Print ISBN 9789082192964

E-book ISBN 9789082192971

2021

Talent Hunter

Carrière, erotiek en tragiek

Print ISBN 9789082192988

E-book ISBN 9789082192995

Wordpress <http://irispinson.wordpress.com>

Facebook <http://www.facebook.com/Iris.Pinson.nl>

Linkedin <http://nl.linkedin.com/pub/iris-pinson/4b/701/61>

Twitter <https://twitter.com/irispinson10>